

Majestæts Regjering, vanskeligt ville være i Stand til at finde de rette Midler til at bringe den nødvendige Overensstemmelse tilveie mellem de forskellige Ting. Vi have nu siddet i saa lang Tid og arbeidet forgyvedes. Jeg skal nu lang fra kaste Skylden paa Regjeringen alene; thi jeg hører ikke til dem, der gaa yderligt, hverken i mine Fordringer til, hvad der skal gjennemføres, eller i andre Retninger, men jeg tror desuagtet, at det vilde være lettere at gaa fremad, hvis der blev gaaet fremad paa en anden Maade end den, hvorpaa Regjeringen er gaaet frem. Jeg tror hermed tilfrækkeligt at have angivet mit Standpunkt, og skal af Sienyn til Tiden standse hermed.

Nær: Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) sagde i Dag, at Regjeringen skulde høre Meget, inden Dreerne faldt af. Jeg skal ikke negte, at den nu har faaet en god Del at høre, siden det ærede Medlem havde Ordet, men er der Noget, der undrer mig, er det dette, at de ærede Medlemmer bagved, ved Binduet, som ellers pleie at være saa velvillige at sige os, hvilke gode Sider der er ved Regjeringen, hvilke skjønne Handlinger den bærer. Prisen for, i Dag have været saa sparsomme dermed. Jeg for min Part kunde have ønsket, at de i en saa alvorlig Debat som denne vare rykkede frem til Undsætning for deres Venner, Ministeriet. De have nu ikke fundet det rigtigt, af hvilken Grund kan jeg ikke vide; jeg veed ikke, om det skulde være af den Grund, at de ikke se sig i Stand til at forsvare den Fremgangsmaade. Ministeriet har brugt overfor Flertallet i denne Forsamling; thi, er dette Tilfældet, maa jeg tilstaa, at det vilde være mig en Fornøjelse, men er det ikke Tilfældet, maa jeg som sagt undre mig over, at de ikke have udtalt sig. Maaske kan det ske endnu, maaske tænke de, at de ikke ville spille deres Drumfer ud for tidligt, men da vi allerede ere rykkede godt hen i det andet Møde, vilde det være paa Tide, om vi fik dem at høre; thi der vilde have været mere Stof til Ontale, naar vi havde hørt, hvilke gylde Sider der var ved Ministeriet og dets Handlinger. Nu have de ærede Medlemmer umegtelig opnaaet det, at de have bragt flere af os i den Stilling, at vi maa holde kortere Foredrag, og dette kan til en vis Grad være ønskeligt. Jeg for min Part kan i Hovedsagen slutte mig til de fleste af de Foredrag, vi have hørt her i Dag, og ikke mindst til den ærede Ordførers saavel som vgsaa til det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) og flere andre ærede Medlemmer. Jeg er enig med dem i, at det er et meget alvorligt Skridt, vi her staa i Begreb med at gjøre, ja, saa alvorligt, at jeg, uagtet jeg nu har siddet her i 17 Aar, dog aldrig har troet, at jeg skulde komme i den Nød-

vendighed at maatte stemme mod Finantsloven. Jeg skal ikke negte, at, da jeg først hørte, at det var Meningen, og Tanken at gjøre et saa radikalt Skridt, tog jeg Sagen under alvorlig Overveielse og havde i Begyndelsen mine Betænkninger derved, men nu har jeg heldig overvundet disse Betænkninger, idet jeg indrømmer, at dette Skridt er i god Konsekvens med, hvad der er begyndt paa, og jeg indrømmer yderligere, at det, at komme hjem til Folket efterat have henvendt os til Hans Majestæt med den Adresse, der er alle de Herrer bekendt, og i hvilken vi have udtalt vore Tanker og Meninger for Hans Majestæt paa den Maade, som det skete, og efter, at vi have faaet det Svar paa Adressen, som vi have faaet, det vil jeg for min Part nødvendig, uden at have benyttet alle de til vor Naa-dighed staaende lovlige Midler. I alt Fald er der vel Sagen nu, og jeg haaber heller ikke, at der vil komme Nogen, der vil bestride, at det er et saa godt, lovligt, konstitutionelt Middel, som noget og overhovedet det eneste, som et Parti kan benytte sig af, for at sætte sin Villie igjennem. Ja, naar det ikke var saa, som det fra mangfoldige Sider er blevet udtalt, at det er en komplet Umulighed baade nu og i Fremtiden at tænke sig nogensomhelst Reform gjennemført, som det store Flertal af Befolkningen vilde tage imod — jeg vil ikke engang sige: med Taknemlighed, men vilde tage imod, nogenlunde i Erkjendelsen af, at det var et Fremskridt — saa vilde det være en anden Sag. Vi mangle jo ikke Reformen, og det kan ikke bebrejdes den nuværende Regjering, at den ikke har forelagt os Reformforslag baade i tidligere Sessjoner og i denne, men det kan bebrejdes den, at den har været overordentlig sparsom i sine Fremskridt i disse Reformen for ikke at sige, at adskillige af dem snarere ere Tilbagekridt. I denne Sessjon f. Ex. er der forelagt os en Skolereform; jeg tror ikke, at Mange tør paastaa, at den er et Fremskridt, navnlig et Fremskridt af en saadan Bestaffenhed, som man med Rette kunde vente, efter at vi saa længe, nemlig lige siden 1814, ikke have faaet nogen samlet Lovgivning om dette Anliggende, men kun forskellige Smaalove. Naar vi da nu i Virkeligheden komme til en saa omfattende Reform som den nævnte, saa tror jeg dog, at man maa erkjende, at den burde have indeholdt et ganske andet Fremskridt, end den gjorde, forsaavidt man i det Hele taget vil kalde det et Fremskridt, at man vil give os 8 Inspektører til det Selsyn, vi allerede have, hvor der allerede er en 7—8 Institutioner af den Art; dette kalder jeg snarere et Tilbagekridt. Med at give kommunal Selvstyrelse har man været umaa-delig sparsommelig, med de kirkelige Love er det ikke gaaet bedre. Hvilke Rampe har der ikke været om den geistlige Lønningslov? Har det været muligt at gjennemføre denne Reform? Har det, endstøndt Folkethinget har været saa imødekomm-